

ἡμετέρους συμπολίτας, ἡμεῖς δὲ μεθ' ὑπερφανείας ἀναγράφομεν τὰς ἐργασίας παρομοίων παρ' ἡμῖν καταστημάτων, ἅτινα μαρτυροῦσι περὶ τῆς συντελεσθείσης ἐνταῦθα προόδου. Διὰ συντόνου καὶ πεφωτισμένης ἐργασίας καὶ ἀφειδῶν κεφαλαίων ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἱδρύσεν ἐνταῦθα μέγα ἐργοστάσιον πνευματοποιίας, οὗτινος τὰ προϊόντα, εἰς ὅλα τὰ εἶδη, ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τῆς ἐντελεστέρας εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας, ὑπεροῦντα τούτων μόνον κατὰ τὴν εὐτέλειαν τῶν τιμῶν. Κατὰ τὴν γνώμην εἰδημόνων ἀνδρῶν τὰ ποτὰ τοῦ ἐργοστασίου τούτου, τόσον καὶ τὰ τῆς πολυτελείας, κρίνονται ἀριστα, σὺν τὰ κοινὰ δυνάμενα νὰ καταστήσῃσι περιττὴν τὴν εἰσαγωγὴν παρομοίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Πιστεύομεν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν διακρινόμενη διὰ τὸ πρακτικὸν αὐτῆς πνεῦμα, θέλει ἐκτιμῆσαι τὴν ἐργασίαν ταύτην τοῦ κ. Ἀργυροπούλου καὶ θέλει ἐνθαρρύνῃ αὐτὸν, διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς της, εἰς τὸ πλήρες δυσχερῶν στάδιόν του.

— Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ὁ κ. Ἡρ. Οἰκονομόπουλος, ὁ δούς τὰς περὶ τῆς κλοπῆς τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἀνακριθεὶς πληροφορίας, αἰτινες ἔδωσαν καὶ ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσωμεν τινὰ σχετικά εἰς τὸ παραγούμενον φύλλον, πρὸς ἑστὴν εἰς τοῦτο ἀφοῦ ἐμαθεν ὅτι ὁ κ. Γυμνασιάρχης κατήγγειλε αὐτὸν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὡς αὐτοῦργον τῆς ὡς ἀποπειρας τῆς ὡς κλοπῆς θεωρηθείσης τὸ πρῶτον παιδικῆς ἐκείνης πράξεως.

— Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 16 τρέχοντος μηνὸς ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος θέλει ὁμιλήσει ἐν τῷ ναῷ τοῦ Παντοκράτορος, τὴν δὲ Δευτέραν 17 ἰδίου, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 17 τρέχοντος ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Διονυσίου δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Διονύσιος Φωκάς, Δικηγόρος.

— Κατ' αὐτὰς κατεσχέθησαν ἐνταῦθα παρὰ τοῦ κ. Ὑπαστυνόμου πλείστα κιβώτια πλῆρη πυρρίτιδος ἅτινα ὁ διεσθῆναι ἐνταῦθα ὑπεκαταστήματα τῆς γενικῆς πιστωτικῆς Τραπεζῆς κ. Ἀναστ. Ἀστραχᾶς διένειμεν εἰς πολλοὺς ἐμποροῦς τῆς πόλεως μας, ἅνευ ἀδείας τῆς Ἀστυνομίας, ἐξαγαγὼν αὐτὰ λάθρα καὶ διὰ νυκτός ἐκ πλοίου τινὸς ὅπερ ἔχει εἰς τὸν λιμένα πλῆρες κιβωτίων πυρρίτιδος. Ἄς φαντασθῆ ἕκαστος τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεξεν ἡ πόλις ἐκ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ κ. Διευθυντοῦ καὶ ἄς κρίνῃ ἂν αὕτη τυμβιβάξεται μετὰ τὴν θέσιν του.

Φίλε Κύριε Συντάκτα

Ὁ νέος ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου φόρος, ὁ ἦδη ἐπὶ πὸν καταπεπονημένον τοῦ ἔθνους τράχηλον ἀναρριχώμενος, εἶνε μίᾳ ἔτι σαθρᾷ πέτρᾳ, ἢ ἡ Κυβερνήσις τιθησὶν εἰς τὸ πολλαχόθεν διαρρέον οἰκονομολογικὸν αὐτῆς οἰκοδόμημα. Ἐπωφελομένη τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς ἕνα κώδικα συναγωγῆς τοῦ ἐν χρήσει περὶ χαρτοσήμου τραγελαφικοῦ Νόμου, εὐκαιρὸν ἔκρινε τὴν στιγμήν νὰ ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς εἰσπραξίν φόρου κατὰ 50 % βαρύτερον, εἰς οὐδὲν λογιζαμένη τὴν ἐξάντλησιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τσοσάτης κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη κακοτυχίας καὶ θεομηνίας ὁ τρόπος ἄρα, καθ' ὃν ἐπιβάλλονται καὶ εἰσπράττονται τοσοῦτοι καὶ τοσοῦτοι φορολογικοὶ νόμοι, οἱ ἀναμιμνήσκοντες τὸν πειγόμενον, αὐτοὶ καὶ μόνον πρόκεινται ἀλάνθαστον τεκμήριον τοῦ κατὰ πόσον ἐπέτυχεν ἡ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ οἰκονομικὸν τῆς Κυβερνήσεως πρόγραμμα.

Ἄτυχως ὁ λαός, ὁ τσοσάτα ὑφιστάμενος βάρη δὲν ἔχει καταλλήλους ἀντιπροσώπους ἢ ἀντιπολίτευσις, πρὸς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέπουσα, τοῦτέστιν εἰς τὴν διὰ παντός τρόπον καὶ ἀντιπάσης θυσίας κατάληψιν τῆς ποθητῆς ἐξουσίας, ἡ γράψεν ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῆς τὴν ἐναντιότητά πρὸς πᾶσαν ἀδιακρίτως πράξιν τῆς Κυβερνήσεως ἡγεμονοῦσα τὸ αἰετὸν δίλημμα, εἰς ὃ θὰ περιέλθῃ ἀναποδράστως, εἴποτε ἐκαλεῖτο εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους. Ἡ ἀνεξάρτητος τῶν Ἐπαρχιῶν, δημοσιογραφία, καὶ ἰδίως ἡ τῶν Πατρῶν, ἔψεξε μὲν δριμύτως καὶ ἐκάυτηράσε τὰ ψε-

κτὰ, ἐπήνεσεν ὅμως τὰ ἐπαινετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔργα διὰ τὴν καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἔπραξεν οὕτως, ὅπως προσπορίσῃται ἑαυτῇ τὴν τοῦ ἔθνους ἐμπιστοσύνην, ἣτις πολλοὺς μέχοι σήμερον ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνδρα: πολλῶ ἤττονας τοῦ κ. Δελιγιάνη. Εἰς ἅπαντα τὰ Κοινοβούλια τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου αἱ συζητήσεις εἶναι δύο εἰδῶν· αἱ μὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν διεκπεραιώσιν τῶν καθημερινῶν ζητημάτων καὶ διεξάγονται, οὕτως εἰπεῖν, οἰκογενειακῶς, πολλακίς ἡττωμένης τῆς Κυβερνήσεως καὶ σπυδούσης νὰ παραδεχθῆ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν ἐναντίαν γνώμην, αἱ δὲ ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα, καὶ τότε τὰς συζητήσεις ἄγουσιν οἱ κρείττοις τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ λόγου μαχηταί. Παρ' ἡμῖν ὅμως ἄλλως ἔχρουσι τὰ πράγματα· εἰς πᾶν ζήτημα σπουδαῖον, δι' ὃ κατεξινίσταται ἡ κοινὴ γνώμη, δὲν προέρχεται ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς ἀνδρικὴν καὶ πολιτικὴν συζήτησιν ὅπως πείσῃ τὸν κόσμον περὶ ὧν λέγει, ἀλλὰ σπυδεὶ νὰ ἐπωφεληθῆ κ ο μ μ α τ ι κ ὡ ς οὕτως ἔνθεν μὲν ἐξευτελιζουσα τὸ ζήτημα, ἔνθεν δὲ τιθεῖσα τὴν Κυβέρνησιν εἰς θέσιν ἀμύνης, καὶ ἀπαιτοῦσαν πλέον ἐκ φιλοτιμίας τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου, εἴτε καλὸς τύχη οὗτος νὰ ᾖ, εἴτε κακός· τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἔθνικὰ ζητήματα μεταπίπτουσιν εἰς ζητήματα ἀτομικῆς φιλοτιμίας, ἀθρόως πίπτοντα ἐπὶ τῆς βίβας τοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις ἀνετράφη ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ καλῶς ἐπίσταται τίνι τρόπῳ παρασκευάζονται ἐκεῖ οἱ νόμοι, τί δὲ πρᾶγμα εἶνε τὸ Board of Trade, ἐτόλμησε χθὲς νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν θεωρεῖ τοῦ κόπου ἀντάξιον ἐπὶ ἔμπορ. ζητημάτων νὰ ζητῆ τὴν γνώμην τῶν ἔμπορ. Ἐπιμελητηρίων καὶ Συλλόγων, ἀφ' οὗ τοῦτο οὐδεὶς τῶν προκατόχων τοῦ ἔπραξεν (ὡραία δικαιολόγησις,) καὶ ἀφοῦ ζητεῖ ἤδη τὴν γνώμην ἄλλων κ α ν ὶ ν προσώπων...

προσώπων, τὴν κυρίως γεωργίαν, τὴν γεωργικὴν οἰκονομίαν, τὴν ἀμπελοποιίαν, τὴν δειροκομίαν, τὴν ποθολογίαν τῶν φυτῶν, τὴν σποροποιίαν τὴν κτηνοτροφίαν καὶ εἰς πάντα ἄλλον κλάδον τῆς γεωργίας. Ἐν Ἑλλάδι ὅπου τόσα ἐκδίδονται περιοδικὰ, ἄλλον ἔκαστον ἔχον σκοπὸν, οὐδὲ ἐν ἐκδίδεται χάριν τῆς γεωργίας, εἰ καὶ αὕτη ἀποτελεῖ τὸν δραστηριώτερον κλάδον τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος. Ὁ κ. Γεννάδιος θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τοῦ περιοδικοῦ του, εἰς τὴν κοινωνικὴν ταύτην ἀνάγκην, διότι εἶναι γνωστὸν εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ὅτι οὗτος εἰς τὰς εὐρείας θεωρητικὰς γνώσεις ἐπὶ τῆς γεωργίας ἐν γένει ἄς ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς σχολῶν, ἐννώνει καὶ πείραν ἀξιολόγον καὶ πρακτικὸν πνεῦμα ἐπαίνετόν, ὧν δείγματα ἔδωκεν ἐν τῷ δημοσίῳ δειροκομείῳ καὶ πολλακίς περιερχόμενος τὰς ἐπαρχίας καὶ συμβουλεύων τὰ κάλλιστα τοῖς ἑλλήσι γεωπόνους. Ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία πολλακίς σχοῦσα ἀφορμὰς νὰ γνωρίσῃ τοῦ κ. Γενναδίου τὴν ἀξιοπῆτα, ἐσμέν βέβαιον ὅτι μετὰ πεποιοθήσεως θέλει προσδίδῃ εἰς τὸ ἔργον του καὶ θέλει ἐνθαρρύνει αὐτὸ κατ' ἀξίαν. Ἰδοὺ καὶ ἡ περὶ ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου περιβεσχόμενοι ἑλληνικαὶ χῶραι εἶναι κυρίως γεωργικαὶ τοῦ πλείστου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν ἀσχολουμένου εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν χρησίμων τῶ ἀνθρώπων ζώων. Ἐν ᾧ δ' ἐν αὐταῖς δημοσιεύονται παντοῖαι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἰδικὰ διὰ πάντα σχεδὸν κλάδον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, οὐδὲν εἰδικὸν διὰ τὴν γεωργίαν δημοσιογραφικὸν ὄργανον ὑπάρχει. Ἡ ἑλλειψίς τοιοῦτου ὄργανου, καταλλήλου ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς διάδοσιν τῶν τελειτέρων καὶ χρησιμωτέρων διὰ τὴν χώραν ἡμῶν γεωργικῶν γνώσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς συζήτησιν τῶν ἀληθῶν ἡμῶν γεωργικ. συμφερόντων καὶ πρὸς ἐξέυρεσιν αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ περι ὑπάρξεως ἀγῶνος, ἐν ᾧ μειονεκτοῦσι τῶν μεγάλων καὶ πλουσιῶν οἱ μικροὶ λαοί, ἐγένετο ἐκαιοθητὴ ἀπὸ πολλοῦ ἡδῆ

Ἐκ Πειραιῶς τῆ 9 Δεκεμβρίου 1884. Ν.

